

BIULETYN

Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii UW

Nr 6

Szanowni Państwo,

składam serdeczne życzenia świąteczne Czytelnikom Biuletynu WPAE!

Dziękuję za Państwa aktywność i pomoc
we współtworzeniu każdego numeru.

W imieniu Kolegium Dziekańskiego życzę
zdrowych, spokojnych, rodzinnych świąt w miłej atmosferze
oraz pomyślności w Nowym Roku.

Rok akademicki 2018/2019 jest rokiem wyjątkowym
dla szkolnictwa wyższego.

Od 1 października 2018 r. obowiązuje nowa ustawa
Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Wprowadzenie ustawy to wyzwanie dla całej społeczności akademickiej.

Mam nadzieję, że dzięki wspólnemu zaangażowaniu
Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego
nadal pozostanie jednym z czołowych wydziałów prawniczych
w naszym kraju.

Wszystkiego Najlepszego!

Dziekan WPAE
prof. dr hab. Karol Kiczka

Jubileusz Prof. Józefa Frąckowiaka

Dnia 23 listopada 2018 r. w Oratorium Marianum w gmachu głównym Uniwersytetu Wrocławskiego odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa „*Ius est ars boni et aequi*” połączona z wręczeniem książki pamiątkowej pod tym samym tytułem – dedykowanej Prof. Józefowi Frąckowiakowi, wieloletniemu Kierownikowi Zakładu Prawa Gospodarczego i Handlowego oraz sędziemu Sądu Najwyższego.

W uroczystości wzięli udział członkowie Rodziny Profesora oraz licznie zaproszeni Goście, w tym Przyjaciele, Koleżanki i Koledzy oraz Współpracownicy Jubilata z kraju i zagranicy, a także pracownicy i doktoranci WPAiE UW.

Wykład inauguracyjny wygłosił prof. dr hab. Stanisław Sołtysiński, a laudację prof. dr hab. Andrzej Kidyba. Ponadto głos zabrali: JM Rektor Uniwersytetu Wrocławskiego prof. dr hab. Adam Jezierski, Dziekan WPAiE prof. dr hab. Karol Kiczka, Kierownik Zakładu Prawa Gospodarczego i Handlowego dr hab. Marek Leśniak, Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracami Izby Cywilnej Dariusz Zawistowski, prof. dr hab. Zbigniew Kuniewicz, prof. dr hab. Wojciech J. Katner, prof. dr hab. Wojciech Popiołek, prof. dr hab. Joanna Kruczalak-Jankowska oraz prof. Joel Moneger.

W nawiązaniu do słów przewodnich konferencji oraz książki pamiątkowej „*Ius est ars boni et aequi*”, a także osoby i działalności naukowej Prof. Józefa Frąckowiaka wszyscy mówcy w różny sposób wyrażali myśl, że „prawo bez moralności staje się tylko tępym narzędziem i westchnieniem ludzkiej bezradności”.

Kulminacyjnym momentem uroczystości było wręczenie Prof. Józefowi Frąckowiakowi książki pamiątkowej *Ius est ars boni et aequi*, zawierającej publikacje ponad stu autorów – czołowych przedstawicieli nauki prawa cywilnego i handlowego z kraju i zagranicy.

Uroczystość zakończyło przemówienie Prof. Józefa Frąckowiaka, po którym odbył się koncert muzyczny, a następnie Goście zostali zaproszeni na okolicznościowy toast.

Ad multos annos Panie Profesorze!

dr hab. Marek Leśniak, dr Maciej Skory, dr hab. Bogusław Sołtys

Ius est ars boni et aequi

Księga pamiątkowa dedykowana Profesorowi Józefowi Frąckowiakowi

Profesor Józef Frąckowiak urodził się 12 listopada 1947 r. w Mysłowicach, gdzie ukończył szkołę podstawową oraz Liceum Ogólnokształcące im. T. Kościuszki. Studia prawnicze na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego ukończył w 1969 r., uzyskując tytuł magistra prawa. W tym samym roku rozpoczął pracę w Instytucie Prawa Cywilnego Uniwersytetu Wrocławskiego jako stażysta, następnie zaś asystent. W 1971 r. został powołany na stanowisko starszego asystenta. Stopień doktora nauk prawnych otrzymał w 1975 r., w 1985 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego. Na stanowisko profesora nadzwyczajnego został powołany w 1991 r., tytuł profesora otrzymał w 1998 r. W latach 1991-2018 był Kierownikiem Zakładu Prawa Gospodarczego i Handlowego. W latach 1987-1990 był prodziekanem Wydziału Prawa

i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego, w latach 1990-1993 prorektorem na macierzystej Uczelni. Od 2002 r. Profesor jest sędzią Sądu Najwyższego w Izbie Cywilnej, gdzie uczestniczył w wydaniu kilkuset orzeczeń.

Profesor przebywał na licznych stażach naukowych. W 1982 r. jako stypendysta rządu francuskiego odbył ośmiomiesięczny staż naukowo-badawczy w Paryżu na Uniwersytecie Paryż II, gdzie m.in. zbierał materiały do swojej pracy habilitacyjnej. Przebywał także na miesięcznych stypendiach badawczych w Belgii na Uniwersytecie w Louven oraz w Holandii na Uniwersytecie w Leiden, jak również w Niemczech na Uniwersytecie w Bochum. Efektem dużego zaangażowania Profesora i uznania Jego autorytetu w zagranicznych środowiskach naukowych było przyznanie Mu w 2013 r. tytułu doktora *honoris causa* na Uniwersytecie Paris Dauphin, z którym Wydział Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego prowadził owocną współpracę w ramach szkoły prawa francuskiego i unijnego.

Dorobek naukowy Profesora jest bardzo obszerny, opublikował On dotychczas ponad 150 prac naukowych, w przeważającej części z zakresu prawa cywilnego i handlowego. Bezsprzecznie wartość Jego dorobku wyraża się nie tylko w liczbie opracowań, ale przede wszystkim w ich znaczeniu dla doktryny prawniczej, prawodawstwa oraz praktyki stosowania prawa. Wielokrotnie był on powoływany w licznych opracowaniach naukowych oraz w orzecznictwie wielu sądów. Profesor stał się godnym naśladowania wzorem oraz inspiracją dla wielu mówców i badaczy prawa.

Swoje badania naukowe Profesor Józef Frąckowiak rozpoczął od prawa zobowiązań. Na potrzeby dydaktyczne zajmował się prawem prywatnym międzynarodowym. W początkowym okresie zainteresowania Profesora koncentrowały się wokół problematyki prawa mieszkaniowego, przede wszystkim najmu lokali mieszkalnych. Owocem tych badań oprócz artykułów i glos była monografia *Sytuacja prawna najemcy lokalu mieszkalnego oznaczonego w decyzji o przydziale*. Kolejny obszar badawczy to problematyka relacji prawnych związanych z konsekwencjami obowiązującego wtedy monopolu handlu zagranicznego. Z tego zakresu opublikował monografię *Komis w eksporcie według prawa polskiego*. Po objęciu w 1991 r. kierownictwa Zakładu Prawa Gospodarczego i Handlowego zainteresowania naukowe Profesora skoncentrowały się na prawie handlowym, w głównej mierze na prawie przedsiębiorcy, prowadzącym działalność w formie spółki. Z tego zakresu oprócz artykułów, udziału w monografiach zbiorowych i glos opublikował monografię w języku angielskim dotyczącą polskiego prawa spółek w *Encyclopaedia of Laws* wydanej przez Kluwer Law Internationals oraz uczestniczył w komentarzach do kodeksu handlowego pod redakcją prof. dr. hab. K. Kruczałaka, prof. dr. hab. W. Pyziola i prof. dr. hab. A. Kidyby. W tamtym okresie interesował się szczególnie pojęciem podmiotu gospodarczego, które zastąpiło pojęcie kupca. Profesor od początku brał udział w pracach nad kodeksem spółek handlowych jako recenzent powołany przez Komisję Kodyfikacyjną Prawa Cywilnego, a następnie jako ekspert komisji sejmowej. W konsekwencji zainteresowania prawem spółek stał się inicjatorem i redaktorem cyklicznego wydawnictwa poświęconego ocenie funkcjonowania kodeksu spółek handlowych z perspektywy jego obowiązywania w okresach pięcioletnich. Dotychczas w tym cyklu ukazały się cztery zbiorowe monografie, które były współtworzone przez osoby zajmujące się prawem handlowym ze wszystkich ośrodków naukowych w Polsce. Efektem nurtu badawczego poświęconego spółkom jest koncepcja klasyfikacji adresatów norm prawa prywatnego oparta na pojęciu jednostki organizacyjnej, która została następnie rozbudowana o pojęcie czynności prawnych kreujących. W ramach tego nurtu zwrócono również szczególną uwagę na konieczność odróżnienia klasycznych czynności prawnych od uchwał organów osób prawnych, będących specjalną kategorią czynności wewnątrz korporacyjnych.

Ponadto Profesor jest autorem licznych opinii prawnych wydawanych na zlecenie instytucji państwowych i osób prywatnych. W latach 1994-1998 był członkiem Rady Legislacyjnej przy Prezisie Rady Ministrów.

Pod kierunkiem Profesora kilkaset osób przygotowało i obroniło prace magisterskie, dwadzieścia osób uzyskało stopień doktora. Spośród nich pięć zostało doktorami habilitowanymi, w tym dwie profesorami tytularnymi, a jedna profesorem uniwersyteckim. Profesor uczestniczył w kilkudziesięciu przewodach doktorskich, habilitacyjnych oraz w postępowaniach o nadanie tytułu profesora na uniwersytetach: Warszawskim, Jagiellońskim, Gdańskim, Poznańskim, Toruńskim, Śląskim, Szczecińskim, w Lublinie (KUL i MCS), oraz na Uniwersytecie Wrocławskim, zarówno jako recenzent powołany przez Rady Wydziałów tych uniwersytetów, jak i przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów.

Dorobek naukowy i orzeczniczy Profesora Józefa Frąckowiaka oraz jego postawa moralna jako człowieka, prawnika i nauczyciela, której całą głębię trafnie wyrażają przewodnie słowa książki pamiątkowej: „*Ius est ars boni et aequi*”, budzą powszechne uznanie, szczerzy szacunek i wielką sympatię tych, którzy mieli okazję się z Nim zetknąć. Profesor wielokrotnie przywoływał te słowa, których autorstwo przypisuje się rzymskiemu prawnikowi Celsusowi, a rozpowszechnienie Ulpianowi za sprawą ich przytoczenia w Digestach Justyniana, ponieważ odnoszą się one do najbardziej fundamentalnych aspektów moralnych prawa. Prawo natomiast bez moralności staje się tylko tępym narzędziem i westchnieniem ludzkiej bezradności. Profesor w okresie swojej aktywności zawodowej mógł wielokrotnie doświadczyć takich mechanizmów, dlatego nauczał, jak odnajdywać uniwersalne wartości i poszukiwać właściwej drogi w gąszczu przepisów. Natchnieni tymi wskazówkami Jego najstarsi uczniowie, doceniając szczególne przymioty Profesora nie tylko jako prawnika, ale także mądrego, prawego, życzliwego i otwartego człowieka, uznali za stosowne nadać księdze tytuł „*Ius est ars boni et aequi*”.

dr hab. Marek Leśniak, dr Maciej Skory, dr hab. Bogusław Sołtys

Jubileusz Prof. Zdzisława Kubota

W dniu 23 listopada 2018 r. na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii odbyła się uroczystość z okazji jubileuszu 70-lecia urodzin oraz 48-lecia pracy naukowej Pana prof. dr. hab. Zdzisława Kubota.

Przemówienia laudacyjne na cześć Jubilata wygłosili m.in. Dziekan Pan prof. dr hab. Karol Kiczka, kierownik Zakładu Prawa Pracy prof. dr hab. Tadeusz Kuczyński oraz zaproszeni goście: prof. dr hab. Herbert Szurgacz, prof. dr hab. Łukasz Pisarczyk oraz prof. dr hab. Walerian Sanetra. W przemówieniach tych przedstawiono drogę naukową Jubi-

lata, Jego osiągnięcia naukowe, zainteresowania badawcze, ale także relacje osobiste z Jubilatą. Po tym wręczono Szanownemu Jubilatowi księgę pamiątkową Jemu dedykowaną, zatytułowaną *Prawo pracy i prawo zabezpieczenia społecznego. Teraźniejszość i przeszłość*.

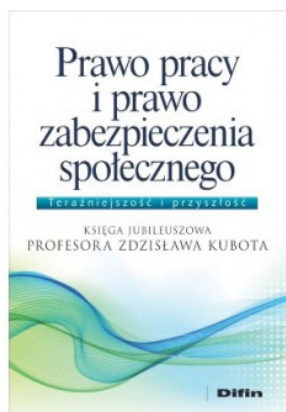
W przemówieniu kończącym uroczystość Pan prof. Zdzisław Kubota podziękował swoim przedmówcom oraz Autorom książki jubileuszowej, a także mówił o tym, co dla niego najważniejsze jest w pracy naukowej.

Prawo pracy i prawo zabezpieczenia społecznego.

Teraźniejszość i przyszłość.

Księga jubileuszowa profesora Zdzisława Kubota

Rok 2018 łączy się z dwoma doniosłymi wydarzeniami w życiu Pana Profesora zw. dra hab. Zdzisława Kubota, mianowicie z 70-leciem Jego urodzin oraz 48-leciem zatrudnienia w charakterze pracownika naukowo-dydaktycznego.

Ukończył w 1970 r. z wyróżnieniem studia na Wydziale Prawa i Administracji UW i od października tegoż roku został zatrudniony jako stażysta w Zakładzie Prawa Pracy na Wydziale, osiągając tu kolejne szczeble kariery zawodowej i naukowej. Uniwersytet był jedynym miejscem etatowego zatrudnienia Profesora, który z własnego wyboru nie chciał wiązać się z żadną inną uczelnią czy jednostką. W 1977 r. doktoryzował się, w 1996 r. otrzymał stopień doktora habilitowanego, w 2006 r. uzyskał tytuł profesora nauk prawnych, a w 2016 r. stanowisko profesora zwyczajnego.

Profesor pracował w różnych komisjach wydziałowych i uczelnianych, był m.in. członkiem senackiej komisji do spraw kadr i zatrudnienia, rzecznikiem dyscyplinarnym ds. studentów oraz rzecznikiem dyscyplinarnym ds. pracowników naukowych. Na specjalną uwagę zasługuje Jego wkład w organizację Zimowych Szkół Prawa Pracy (Karpacz 1975–1990), odbywających się z udziałem naukowców z polskich i zagranicznych ośrodków akademickich. Podczas tych konferencji wygłosił trzynaście referatów (trzech był współautorem), następnie opublikowanych.

W 2000 r. zorganizował na Wydziale Prawa i Administracji UW konferencję naukową poświęconą pionierskiemu wówczas tematowi szczególnych form zatrudnienia. Przez cały okres kariery zawodowej kontynuował i teoretycznie rozwijał tę problematykę, co znalazło wyraz w wielu dobrze przyjętych publikacjach naukowych.

Jest laureatem honorowego medalu im. Jana Mikulicza-Radeckiego przyznawanego przez Dolnośląską Izbę Lekarską osobom szczególnie zasłużonym dla społeczności lekarskiej. Profesor jest członkiem Komitetu Redakcyjnego kwartalnika „Prawo i Medycyna” oraz Rady Programowej czasopisma „ADR Arbitraż i Mediacja”.

Na dorobek naukowo-badawczy Profesora Zdzisława Kubota składa się ponad 250 opracowań, m.in. monografii, artykułów, podręczników, publikowanych materiałów konferencyjnych. Prezentuje On szerszą koncepcję dociekań naukowych obejmujących różnorodną, złożoną, często interdyscyplinarną, tematykę badawczą. Jego zainteresowania koncentrowały się wokół problematyki indywidualnego prawa pracy: pozycji prawnej stron stosunku oraz czynnościach pracodawcy dokonywanych wobec pracownika, później zaś problemów zbiorowego prawa pracy, w tym samorządu załogi oraz związków zawodowych, a także odpowiedzialności pracowników, w tym kadry kierowniczej. Następnie Jubilat zajął się, kontynuując do chwili obecnej, rozważaniami dotyczącymi kontraktów menedżerskich osób będących piastunami organów zarządzających osób prawnych, jak też średnich kadr kierowniczych. Należy wymienić tu m.in. prace: *Kontrakty menedżerskie* (1994), *Umowy o zarządzanie członków zarządu spółek kapitałowych* (1998), *Kontrakty menedżerskie średniej kadry kierowniczej* (1999).

Inna sfera Jego zainteresowań dotyczy różnych organizacyjno-prawnych form podmiotów powstających w procesach przekształceń i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych i komunalnych. Do najważniejszych osiągnięć Jubilata w ramach tego obszaru badawczego należy zaliczyć książki: *Spółki pracownicze i menedżerskie* (1993), *Struktury holdingowe* (1993), *Przekształcenia oraz prywatyzacja przedsiębiorstw i usług komunalnych* (1991), *Prywatyzacja gospodarki komunalnej* (1992).

Kolejnym nurtem badań prowadzonych przez Profesora Zdzisława Kubota jest prawo ochrony zdrowia oraz prawo sportowe. Wynikiem w pierwszym z podanych obszarów są artykuły publikowane w kwartalniku „Prawo i Medycyna”, jak też seria monografii: *Umowy o świadczenie usług medycznych* (2000), *Status kierownika samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej* (2001), *Umowy o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne* (2001), *Nieordynatorskie systemy prowadzenia oddziałów szpitalnych* (2007). W sferze prawa sportowego mieści się artykuł *Autonomiczne prawo sportowe* (2011) oraz opracowanie systemowe *Statusy zatrudnienia sportowców profesjonalnych* (2015). Wymienione opracowania są doskonałym przykładem prac łączących wiedzę naukową Jubilata z wyzwaniem i oczekiwaniami praktyki. Profesor uchodzi obecnie za wytrawnego znawcę tych trudnych interdyscyplinarnych zagadnień, arbitra rozstrzygającego spory i wątpliwości interpretacyjne.

Kolejny obszar aktywności naukowej Profesora Zdzisława Kubota obejmuje problematykę kierownictwa pracodawcy i kierownictwa zlecającego oraz podmiotowości prawnej. W ramach pierwszej ze wskazanych sfer opublikował m.in. artykuły: *Kierownictwo zlecającego jako pojęcie prawne* (2009); *Kierownictwo pracodawcy* (2011); *Kierownictwo zlecającego w zatrudnieniu cywilnoprawnym oraz samozatrudnieniu* (2015). W ramach badań poświęconych podmiotowości prawnej opracował koncepcję odcinkowej zdolności prawnej, publikując m.in. artykuły: *Odcinkowa (szczątkowa) zdolność prawna* (2007); *Odcinkowa (szczątkowa) zdolność prawna a wycinkowe zdolności do bycia podmiotem stosunków prawnych* (2009); *Odcinkowa zdolność pracodawcy w indywidualnych stosunkach pracy* (2011); *Odcinkowe zdolności prawne* (2012); *Odcinkowa zdolność pracodawcza spółki dominującej w grupie kapitałowej* (2014); *Zróżnicowanie konstrukcji odcinkowych zdolności prawnych pracodawcy. Przemiany prawa pracy od kodyfikacji do współczesności* (2015).

Profesor Zdzisław Kubot opublikował serię artykułów poświęconych kontraktom menedżerskim średnich kadr kierowniczych, obejmującą następujące prace: *Kwalifikacje prawne umowy o kierowanie komórką organizacyjną osoby prawnej* (2017); *Autonomia i zależność kwalifikacji menedżerskich według prawa cywilnego, prawa ubezpieczeń społecznych oraz prawa podatkowego* (2017); *Umowy o podobnym charakterze do kontraktów menedżerskich* (2018); *Kontrakty menedżerskie w wąskim oraz szerokim znaczeniu* (2018); *Kontrakty menedżerskie: wskazówki dotyczące sposobu wykonywania umowy* (2018).

Spośród innych osiągnięć Profesora należy wskazać współudział w pięciu wydaniach podręcznika akademickiego *Prawo pracy. Zarys wykładu*, w którym opracował pięć rozdziałów, oraz współautorstwo i współredakcję (wspólnie z S. Kowalskim) monografii *Przeciwdziałanie niedopuszczalnym formom zatrudnienia* (2018), w której zamieścił artykuł *Przeciwdziałanie niedopuszczalnym formom zatrudnienia cywilnoprawnego oraz samozatrudnienia*.

Nie można pominąć kwestii działalności dydaktycznej. Pod Jego kierownictwem powstały liczne prace magisterskie, dwie prace doktorskie, był recenzentem w wielu przewodach doktorskich i habilitacyjnych.

Sylwetka Jubilata nie byłaby pełna bez przedstawienia Jego pozazawodowych zainteresowań. Profesor Zdzisław Kubot należy do czynnych miłośników narciarstwa biegowego, pływania oraz kajakarstwa. Aktywnie uczestniczył w wielu narciarskich Biegach Gwarków w okolicach schroniska Andrzejówka oraz w Biegach Piastów w Jakuszykach. Brał również udział w wielu spływach kajakowych, m.in. na Nysie Kłodzkiej, Dunajcu, Sanie oraz polskiej części Bałtyku. Uprawiał sporty jeździeckie.

Podczas gdy oblężony „Festung Breslau” jeszcze walczył, w Krakowie w pierwszych miesiącach 1945 r. odbywały się spotkania byłych pracowników naukowych Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Liczne grono naukowców szukało możliwości dalszej pracy naukowej na innych uniwersytetach w Polsce. Wyzwolone miasta, Kraków i Lublin, już zatrudniły lwowskich uczonych, były propozycje z Torunia i Gdańska, władze wojewódzkie Górnego Śląska nalegały na stworzenie nowej uczelni w Bytomiu lub Gliwicach. Jak wspominał były rektor UJK prof. Stanisław Kulczyński¹:

Kraków skupił w tym czasie (po wyzwoleniu 18 stycznia 1945 r.) niemal całą ocalałą z pogromu naukę polską. Warszawa, Poznań i Lwów odnalazły się w stolicy jagiellońskiej i rozpoczęły narady nad przyszłością. [...] Lwów, poczuwszy się w sile kilkunastu profesorów i docentów, zamyślał o zdobyczach. [...] Oczy zwracały się na zachód. Uwagę kolegów przykuwał najsilniej Wrocław, stare miasto uniwersyteckie, otwierające perspektywy na materialną bazę zarówno dla uniwersytetu, jak i dla politechniki. Wrocław miał jednakże pozostać jeszcze przez długie miesiące w rękach hitlerowskich. [...] Rozpoczęła się rywalizacja projektów. W konkurencji tej Wrocław, czekający niemal do połowy maja na wydarcie z rąk hitlerowskich, był ciągle na ostatnim miejscu. Wynikiem rywalizacji stało się rozbitcie szczupłych sił lwowskich. [...] Ochotników na wyprawę wrocławską pozostało niewielu: były rektor Uniwersytetu Jana Kazimierza, profesor Krzemieniewski, zmarły niestety w przededniu wyjazdu do Wrocławia, były dziekan Wydziału Prawa, profesor Stefko, profesorowie Loria, Gruca, Bigo, docenci Hubert i Baranowski, archiwariusz Knot i kilku asystentów².

Tymczasowy Rząd Jedności Narodowej 15 marca 1945 r. mianował doktora Bolesława Drobnera³ pełnomocnikiem rządu i prezydentem Wrocławia. Drobner, znając zamiary lwowskich uczonych dotyczące poszukiwania nowej wszechnicy, zaproponował S. Kulczyńskiemu i S. Lorii⁴ włączenie ich do grupy (Drobnera), która po zakończeniu walk o Wrocław uda się tam w celu organizowania życia naukowego w zrujnowanym mieście. Profesor Kulczyński mianowany przez Ministra Oświaty delegatem do zabezpieczenia majątku i urządzeń wyższych uczelni Wrocławia, kilka dni po kapitulacji „Festung Breslau” wyruszył z Krakowa wraz z grupą 26 osób. Pierwsze wrażenia z przeprowadzonego rekonesansu w płonącym jeszcze mieście (10 maja 1945 r.) przeszły wszelkie oczekiwania: 70 budynków należących do Uniwersytetu i Politechniki (ze 104) było kompletnie zrujnowanych, pozostałe w różnym stopniu zniszczone. S. Kulczyński opisał swoje pierwsze spotkanie z uniwersyteckim gmachem:

Kroki nasze kierują się w stronę głównego gmachu Uniwersytetu nad Odrą i w stronę Wyspy Piskowej, gdzie stoi Biblioteka Uniwersytecka. [...] Docieramy do głównego gmachu. Wspaniały budynek barokowy rozcięty został uderzeniem bomby na dwoje. Ocalałe skrzydła spoglądają na nas szeregiem ogromnych czarnych otworów, ze szczątkami futryn i ram okiennych. Ruinę pokrywa korona cieniowa zwichrzonych i częściowo zwęglonych belek olbrzymiego rusztowania dachowego. Dostęp do gmachu zamyka barykada z książek zamokłych i zaatakowanych pleśnią. Przez rozgrodzoną bramę wchodzimy na klatkę schodową i pniemy się na pierwsze piętro. Stąpamy ostrożnie, spoglądając w górę, gdzie splecione sklepienia budzą niepokój, i pod nogi, gdzie wyglądające spod gruzu pięści pancerne i ukryte wśród śmiecia granaty ręczne nakazują przezorność. Wchodzimy do wspaniałej barokowej auli zasłanej bronią i mundurami wojskowymi. Na połamanych ławkach leżą zdruzgotane ogromne okna wywalone z futryn. Piękna polichromia ścian i stropu świeci olbrzymimi białymi plamami opadłego tynku. W głębi, zza fotela rektorskiego obitego czerwonym aksamitem, spogląda na salę brązowy posąg Fryderyka Wilhelma, założyciela Uniwersytetu, ubrany w cylinder kominiarza⁵.

Przygotował Tadeusz Juchniewicz

¹ Stanisław Kulczyński (1895-1975), botanik, profesor UJK i jego rektor (1936-1938), rektor Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu (1945-1951).

² S. Kulczyński, *Grupa naukowo-kulturalna, [w:] Trudne dni (Wrocław 1945 r. we wspomnieniach pionierów)*, t. 2, pod red. M. Markowskiego, Wrocław 1960, s. 107-108.

³ Bolesław Drobner (1883-1968), chemik, działacz socjalistyczny, pierwszy prezydent Wrocławia.

⁴ Stanisław Loria (1883-1958), fizyk, profesor UJK, prorektor Uniwersytetu i Politechniki Wrocławskiej (1946-1947).

⁵ S. Kulczyński, *op. cit.*, s. 112-113.

60 lat temu (1958 r.) w sprawozdaniu rektora prof. Kazimierza Szarskiego wygłoszonym 6 października 1958 r. odnajdujemy w gęszczy informacji o roku akademickim 1957/1958 wiadomości o Wydziale Prawa:

- powstał Zakład Więziennictwa przy Katedrze Prawa Karnego (pozostałe katedry były jednozakładowe),
- prorektorem UWr jest (od 1957 r.) prof. Witold Świda,
- dziekanem na Wydziale Prawa jest (od 1956 r.) prof. Seweryn Wyslouch,
- prodziekanami (od 1956 r.) są prof. Leszek Winowski i zast. prof. Władysław Zamkowski, który jednocześnie kierował Studium dla Pracujących na WP,
- delegatem Rady Wydziału do Senatu został zast. prof. Karol Cincio,
- ukazały się dwa „Zeszyty Naukowe” pod redakcją prof. Wysloucha i doc. Falenciaka, Prawo III, zeszyt jubileuszowy prof. Stefki oraz Prawo IV, zeszyt poświęcony zmarłemu prof. Skrzywanowi. „Bardzo dodatnim zjawiskiem wskazującym na to, że Zeszyty Naukowe spełniają swe zadanie, jest to, że publikują w nich przede wszystkim młodzi pracownicy naukowcy Uniwersytetu. Poziom Zeszytów jest bardzo dobry. Jako ciekawostkę warto podać tu do wiadomości, że w Getyndze ukazują się zeszyty naukowe „Friedrich Wilhelms Universität in Breslau”, z przyjemnością można stwierdzić, że poziom tego konkurującego wydawnictwa jest znacznie niższy”,
- stypendysta Fundacji Forda magister Kolasa z Katedry Prawa Międzynarodowego uzyskał przedłużenie stypendium na kolejny rok na Princeton University (USA), mgr Paździor z tejże uzyskał 2-letnie stypendium Uniwersytetu Genewskiego w Szwajcarii oraz dr Wolkfe, stypendysta Fundacji Forda, uzyskał przedłużenie stypendium w Szwajcarii o pół roku¹.

50 lat temu (1968 r.) Komitet Uczelniany na Uniwersytecie Wrocławskim poparł wniosek o powołanie doktorów bez habilitacji na stanowisko docentów, w tym z Wydziału Prawa: Aleksandra Patrzalka, Andrzeja Kordika, Tomasza Kaczmarka (habilitował się w 1971 r.), Marka Mazurkiewicza (habilitował się w 1986 r.), Bolesława Paździora (powołanie od 28 marca 1969 r., habilitacja w 1973 r.). Również bezpartyjni adiunkci: Stefan Kaleta oraz Jan Selwa otrzymali nominacje na stanowiska docentów (od 1 września 1969 r.). Odmówił powołania na to stanowisko dr Józef Wąsik, który habilitował się w 1979 r.²

110 lat temu (1908 r.) urodził się we Lwowie Lesław Adam, profesor Uniwersytetu Wrocławskiego i Wyższej Szkoły Handlowej (następnie Ekonomicznej), twórca wrocławskiej szkoły finansów i prawa finansowego.

Profesor Lesław Adam (1908-1979), wspominając pionierskie lata we Wrocławiu, szczególnie na Uniwersytecie Wrocławskim, odniósł się do egzaminów na Wydziale Prawa:

Niestety, do tego muszę się przyznać, byłem i jestem wymagający na egzaminach, a dyscyplina, której nauczam nie należy do najłatwiejszych. [...] Egzaminy nie zawsze dawały rezultaty pozytywne. Było sporo poprawek. W tym też okresie egzaminów poprawczych pojawił się na tablicy ogłoszeń Dziekanatu wierszyk, którego pierwsza zwrotka brzmiała mniej więcej tak:

O Adamie Lesławie, co wykladasz na prawie,

Czy chcesz jadła i napoju?

Zostawże nas w spokoju. A kysz. A kysz.

Dalszego ciągu, który był nawet dowcipniejszy, a dowodził, że studenci prawnicy są bardzo pilną bracią, już nie pamiętam, a poszukiwania w archiwum za pełnym tekstem jak dotąd nie dały rezultatu³.

Przygotował Tadeusz Juchniewicz

¹ Sprawozdanie rektora Uniwersytetu Wrocławskiego prof. dr. Kazimierza Szarskiego za rok akademicki 1957/58 wygłoszone na inauguracji roku akademickiego dnia 6 października 1958 r., [w:] *Uniwersytet Wrocławski w latach 1956-1959*, pod red. M. Chamcówny, Wrocław 1964, s. 41-54.

² K. Jonca, *Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Wrocławskiego 1945-1995*, Wrocław 1996, s. 46.

³ L. Adam, *Z Podkarpacia do Wrocławia*, [w:] *Trudne dni (Wrocław 1945 r. we wspomnieniach pionierów)*, t. 2, pod red. M. Markowskiego, Wrocław 1961, s. 165-166.

Comparative Perspectives for Public Administration and Administrative Law

pod red. Dominiki Cendrowicz, Agnieszki Chrisidu-Budnik

e-Monografie nr 119

rok wydania 2018

ISBN 978-83-66066-10-6 (druk)

ISBN 978-83-66066-11-3 (online)

dostęp online <http://www.bibliotekacyfrowa.pl/publication/95859>

NOWOŚCI W INNYCH WYDAWNICTWACH

Prawo podatkowe z kazusami i pytaniami

red. Paweł Borszowski

rok wydania 2018

Seria Akademicka. Prawo

ISBN 978-83-8124-794-8

wydawca Wolters Kluwer Polska

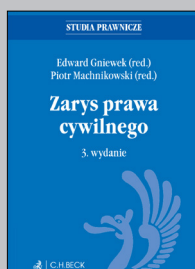
Podręcznik jest pracą zbiorową pracowników i doktorantów Katedry Prawa Finansowego Wydziału Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu Wrocławskiego.

W książce w sposób przejrzysty przedstawiono złożone zagadnienia dotyczące prawa podatkowego:

- od podstawowych pojęć: pojęcie podatku, źródła zobowiązań podatkowych, wykładnia i stosowanie prawa podatkowego;
- do bardziej szczegółowych: zobowiązania podatkowe, kontrola podatkowa, poszczególne rodzaje podatków i opłaty samorządowe.

Autorzy, w celu ułatwienia korzystania z podręcznika, wprowadzili liczne formy graficzne, pomocne w opanowaniu skomplikowanych zagadnień zarówno ogólnego, jak i szczegółowego prawa podatkowego. Opracowanie wzbogacono o pytania kontrolne, które pozwalają opanować materiał, oraz kazusy prezentujące problemy praktyki stosowania prawa podatkowego.

Podręcznik jest przeznaczony przede wszystkim dla studentów oraz osób zamierzających poznać i opanować prawo podatkowe. Będzie pomocnym narzędziem do nauki prawa podatkowego dla studentów prawa, administracji i ekonomii, niezależnie od tego, czy są to studenci studiów pierwszego, czy drugiego stopnia.

Zarys prawa cywilnego

red. Edward Gniewek, Piotr Machnikowski

rok wydania 2018

Seria Studia Prawnicze

ISBN 978-83-812-8806-4

wydawca C.H. Beck

Podręcznik jest dziełem zbiorowym pracowników Zakładu Prawa Cywilnego i Prawa Międzynarodowego Prywatnego Uniwersytetu Wrocławskiego. Autorzy wykorzystali swoje bogate doświadczenie naukowe, dydaktyczne i praktyczne, by w zwarty, ale wyczerpujący sposób przedstawić całość polskiego prawa cywilnego.

Jego układ dostosowany jest do toku wykładu przyjętego na wielu polskich wydziałach prawa, a treść przedstawia najważniejsze cechy uregulowań prywatnoprawnych z uwzględnieniem przeważających poglądów doktryny i najważniejszego orzecznictwa sądowego.

Opracowanie jest przeznaczone do wykorzystania na wszystkich kierunkach studiów, które obejmują kurs prawa cywilnego lub poszczególnych jego fragmentów. Mogą to być zarówno studia prawnicze, zwłaszcza wówczas, gdy mają postać studiów licencjackich lub studiów drugiego stopnia, jak i studia administracyjne, ekonomiczne, a także studia z innych obszarów, w których istotna jest wiedza z zakresu prawa prywatnego.

Studenckie Koło Naukowe Blok Prawa Komputerowego

Studenckie Koło Naukowe - Blok Prawa Komputerowego powstało 2 sierpnia 2002 r. z inicjatywy grupy entuzjastów, którzy postanowili całą swoją energię poświęcić na rozwijanie zainteresowań i pogłębianie wiedzy na temat prawa nowych technologii.

Kolejne lata funkcjonowania ugruntowały naszą pozycję jako koła naukowego, które pod okiem specjalistów z powodzeniem rozwija tę dziedzinę prawa zarówno na Uniwersytecie Wrocławskim, jak i w eksperckim świecie prawa nowych technologii. Dzięki licznym kontaktom i szerokiej współpracy już dwukrotnie mieliśmy zaszczyt organizować największą konferencję skupiającą ekspertów z zakresu prawa nowych technologii – Forum Prawa Mediów Elektronicznych. Uczestniczymy również w wyjazdach zagranicznych na konferencje naukowe, m.in. Cyberspace w Brnie.

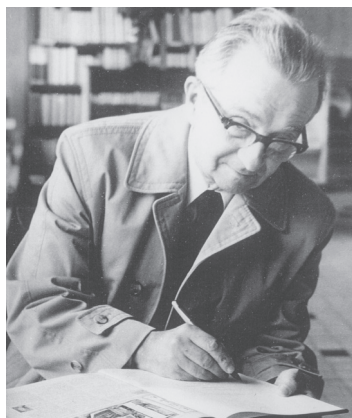

Priorytetami działalności koła są: rozwijanie zainteresowań i umiejętności studentów w zakresie szeroko rozumianej tematyki prawa komputerowego, rozszerzanie, pogłębianie ogólnej wiedzy prawniczej, rozwijanie międzynarodowych kontaktów, współpraca naukowa z ośrodkami naukowymi i kołami oraz integracja środowiska studenckiego i naukowego.

Kołem opiekują się dr hab. Ewa Galewska oraz prof. dr hab. Jacek Gołaczyński. Aktualnie funkcje Zarządu sprawują: Agnieszka Smyk – prezes, Laura Przydróżna – wiceprezes, Przemysław Niedziela oraz Dagmara Hopek – sekretarz. W pracach koła jako członkowie wspierający uczestniczą także doktoranci oraz byli prezesi koła.

Przygotowała: Agnieszka Smyk

Stanisław Hubert 1905-1983

W 2018 r. minęła 35. rocznica śmierci prof. Stanisława Huberta.

Prof. Manfred Lachs, sędzia i Prezes Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, w książce *Rzecz o nauce prawa międzynarodowego* (Wrocław 1986, s. 150-151) tak wspominał Profesora Stanisława Huberta:

Postacią szczególną w tej galerii polskich uczonych był Stanisław Hubert (1905-1983). Jakkolwiek nam współczesny, bliski był renesansu: jego ogromne odczytanie, znajomość literatury i sztuki, były widoczne nie tylko w jego pracach, ale i dla każdego rozmówcy: w tym co mówił i jak mówił. Jego zmysł humoru był niezwykle: potrafił dowcipem pouczyć.

Jak życie innych współczesnych mu Polaków, jego również było ciężkie i skomplikowane. Studiował na Uniwersytecie we Lwowie. Z chwilą wyzwolenia kraju Uniwersytet Jagielloński powierzył mu wykłady, ale odpowiadając na apel nowo powstałego Uniwersytetu Wrocławskiego objął na nim wykłady i katedrę (w 1946 r.) i pozostał na nim do końca swojego życia. Nawet w okresach ciężkich chorób, które tak często go nawiedzały, i na emeryturze – stale czuwał nad tym, co się działo w „jego” katedrze.

Już te fragmenty życiorysu wskazują na kierunki jego głównych zainteresowań: ujawniły się one jednak dopiero w jego kapitalnych pracach nad historią i rozwojem prawa międzynarodowego w Polsce. Z pokrytych kurzem ksiąg, które poszłyby na pewno w zapomnienie, wydobyć potrafił nieznanne dotychczas fakty, ujawnił fragmenty, ba, całe wątki historyczne, by okazać bogactwo pozornie zacofanego w tej dziedzinie narodu, który położony w Europie, był jednak (jak już na to wskazałem) przez zachodnią jej część całkowicie ignorowany. To dzięki Stanisławowi Hubertowi i jego szkole – bo był on jednym z nielicznych, którzy stworzyli własną „szkołę” – ujawnić się mógł znamienity i nie miały wkład Polski w tej dziedzinie prawa.

Szczególnie interesujące są wyniki jego badań nad okresem oświecenia. W sposób tak bardzo dla niego charakterystyczny potrafił rozprawić się z tymi, którzy traktowali naukę polską jako „podrzedną”, nie całkiem „cywilizowaną”. Dowodził codziennie i gdziekolwiek się znalazł, jak bardzo nauka polska stanowiła część kultury ogólnej, a w niektórych jej rozdziałach spełniała rolę wiodącą, pionierską. Jak dobrze się stało, że Stanisław Hubert znalazł się w naszej galerii uczonych.

Szczegółowe dane dotyczące życiorysu i publikacji są na stronie: <http://70.wpae.uni.wroc.pl/sylwetki-profesorow>

Białe nuty wesołej kantyczki,
prószą z dachu, jak śnieżny puch.
W oknie świeci latarnia choinki,
tym, co w drodze... szukają dróg.
Słodkie myśli dla gości, co przyszli,
z gorzkich godzin i z gorzkich słów.
Grzane wino z opłatkiem, dla wszystkich,
którym serca ściał siwy mróz.

*a w rozmowach światło słowa
w myślach mądrzej myśli blask
dary żydowskiego boga
który znów nadzieję dał*

W białych nutach wesołej kantyczki,
czas przemija i wraca czas.
Znów śpiewają, i obcy, i bliscy,
pieśń o raju, który jest... w nas.
I wracają do domu bezdomni,
i samotny, dziś nie jest sam.
Z pierwszej gwiazdy, nad stołem wigilii,
spływa złoty, niebieski czar...

*niech się dzieje – jak się śmieje
w domu w świecie i w sam naz
niech chudoba nie zbiednieje
w ciele w duszy wszystko gra*

[Andrzej Pacuła, *Wesoła kantyczka*, 2015]

Zapraszamy do przysyłania materiałów do następnego numeru Biuletynu Informacyjnego.

Kontakt:

Joanna Mroczo-Sidorowicz

joanna.mroczo-sidorowicz@uwr.edu.pl

Tadeusz Juchniewicz

tadeusz.juchniewicz@uwr.edu.pl

Redakcja i korekta: Ewa Galyga-Michowska

Skład i opracowanie graficzne: Krzysztof Mruszczak

Współpraca: Bożena Górna

Wszystkie sprawy dotyczące
rejestracji publikacji prosimy
zgłaszać na adres:
wpae.huesca@uwr.edu.pl

Prof. Jan Kosik we wspomnieniach prof. Józefa Frąckowiaka

Kiedy rozpoczynałem pracę naukową, Profesor Kosik ze swoją zwykłą delikatnością dawał mi do zrozumienia, że dla pracy naukowej najlepszy jest stan bezzenny. Pomimo tych rad po dwóch latach znajomości zawarłem związek małżeński, gdyż sugestie mojej wtedy narzeczonej wzięły górę nad przestrogią Profesora. Kiedy już zawarliśmy związek małżeński, poszedłem oznajmić tę nowinę Profesorowi. Pogratulował mi serdecznie, spojrzał jednak głęboko w oczy i powiedział: „Piorunem to poszło”. Dodam, że zawierając związek małżeński miałem prawie 30 lat.

Profesor Jan Kosik, jako nowy Dziekan udał się na spotkanie ze studentami do akademika Ul. Zanim rozpoczęło się spotkanie, organizatorzy poprosili Profesora, aby poczekał w pokoju obok. Jednemu z mieszkańców akademika wydawało się, że do tego pokoju wszedł kolega, który od pewnego czasu nie zwracał pożyczonych pieniędzy. Kiedy nikt nie wychodził z pokoju, zaczął się do niego dobijać i krzyżeć: „Oddaj pieniądze ty sukinsynie”. Zza zamkniętych drzwi rozległ się jak zwykle spokojny głos Profesora Kosika: „Proszę nie krzyżeć, to nie żaden sukinsyn, to ja Dziekan Kosik!!”